Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26281
Copyright: Admont, Benediktinerstift

animas mas æ nescuit. Nam in his omibus non ē auersus furor
eius. s; adhuc manus eī extenta. Quam pacienter interim
adhuc audit uoces sacrilegas. & egyptios blasphemantes.
quia callide eduxit eos ut occideret in deserto. Et quide iu
dicia dni uera. Quis nesciat. dt iudiciū hoc abyssus tanta.
ut uidear mihi non immerito pnuntiare. beatū qui
non fuerit scandalizatus in eo. Et quom tamen humana
temeritas audet reprehendere. quod minime ualet com
prehendere. Recordemur supnorū iudiciorū que a secu
lo sunt. si forte sit consolatio. Nam q̄dam ita dixit. Nemo
fui iudiciorū tuorū a sclo dne. & consolatus sum. Rem
dico. ignota nemini. ⁊ ne nemini nota. Nempe sic se ha
bent mortaliū corda. q̄d scimus cū ñ necesse ē. in necessita
te nescim. Moyses educturus pplm de tra egypti. meliorē
illis est pollicitus tram. Nam quando ipsum alū sequerētur
ppls. solam sapiens tram. Eduxit. eductos tamen. in tram
quam pmiserat non introduxit. nec est quod ducis teme
ritati imputari queat. tristis & inopinati euenitus. Omia
faciebat dno impante. dno coopante. & op confirman
te sequentib signis. S; ppls ille inquis dure ceruicis
fuit. semp contemnose agens cont dnm. & moysen ser
uum ei. Bene. incredulis & rebelles illi. Hi autē quid.
Ipsos interroga. Quid me dicere opus ē quod fatentur ipsi.
Dico ego unum. Quid poterant pficere. qui semp reuer